

Gyurkovics Tibor

Szabó Tamás

Na mi van?

Utoléri a másik embert
az udvarra kimegy utána
s akinek eddig szólni sem mert
teljes erőből szájba vágja
hogy maga a szivárványhártya
is beszakad a barna szemben
és fekvé is tovább gyapálja
a földön engesztelhetetlen
a másik maga tehetetlen
fekszik a földön mintha gyáva
volna a másikkal szemben
aki szorítja le a sárba
talán megint a vért kívánja
hogy a szemében megjelenjen
mint a tükörben árva párja
az ősidőkben mikor egyszer
elküldte már a másvilágra
csak üti veri vérzi vágja
vércsöppek látszanak a szemben
már magának se magyarázza
hogy ezt az embert hogy szerettem!
valamikor társa lehettem
most ő sodor a gyilkolásba
elvakultan meggörnyedetten
nem is tudja hogy mért csinálja.